

VNS 7/2014 vp

Valtioneuvoston selonteko eduskunnalle

**Sotilasosaston asettaminen korkeaan valmiuteen osana Ruotsin,
Suomen, Norjan, Viron, Liettuan, Latvian ja
Irlannin muodostaman EU:n taisteluosaston
valmiusvuoroa 1.1.-30.6.2015**

VALTIONEUVOSTON SELONTEKO EDUSKUNNALLE

Sotilasosaston asettaminen korkeaan valmiuteen osana Ruotsin, Suomen, Norjan, Viron, Liettuan, Latvian ja Irlannin muodostaman EU:n taisteluosaston valmiusvuoroa 1.1.-30.6.2015

Suomi valmistautuu osallistumaan pohjoismaisen taisteluosaston (Nordic Battle Group, NBG) valmiusvuoroon 1.1.-30.6.2015. Ruotsin johtamaan taisteluosastoon osallistuvat Suomen lisäksi Norja, Viro, Liettua, Latvia ja Irlanti.

Ennen valmiuosaston asettamista koskevan ratkaisuehdotuksen tekemistä valtioneuvosto kuulee eduskuntaa antamalla sille sotilaallisesta kriisinhallinnasta annetun lain (211/2006) 3 §:n 3 momentin mukaisen selonteon. Tasavallan presidentti päättää valtioneuvoston yleisistunnon ratkaisuehdotuksesta sotilasosaston asettamisesta korkeaan valmiuteen lain 2 §:n 1 momentin mukaisesti.

Suomen osallistumisesta pohjoismaiseen taisteluosastoon helikopteriosastolla on linjattu tasavallan presidentin ja valtioneuvoston ulko- ja turvallisuuspoliittisen ministerivaliokunnan (TP-UTVA) yhteisessä kokouksessa 30.11.2012. TP-UTVA linjasi sotilasosaston asettamisen korkeaan valmiuteen 30.10.2014 sotilaallisesta kriisinhallinnasta annetun lain 2 § 3 momentin mukaisesti. Korkea valmius koskee helikopteriosastoa (2+2 NH90-helikopteria), ml. noin 70 sotilasta, jotka muodostavat Suomen osallistumisen pohjoismaiseen taisteluosastoon valmiusvuoron aikana.

EU:n taisteluosastokonsepti ja valmiusjärjestelmä

EU:n taisteluosastot ovat unionin sotilaallisen kriisinhallinnan nopean toiminnan ja sotilaallisten suorituskykyjen kehittämisen väline. Taisteluosastojen tarkoituksena on vahvistaa EU:n yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa ja sen keinovalikoimaa kriisinhallinnassa. Lisäksi taisteluosastot edesauttavat jäsenvaltioiden sotilaallisten suorituskykyjen kehittämistä.

Eri maaryhmistä koostuvat EU:n taisteluosastot ovat olleet valmiudessa kuuden kuukauden jaksoissa vuodesta 2007 alkaen. Valmiusvuorossa olevien taisteluosastojen vahvuudet ovat vaihdelleet huomattavasti riippuen osallistuvien maiden asettamasta tavoitetasosta. Taisteluosasto on komppaniaan (noin 200 sotilasta), pataljoonaan (noin 800) tai prikaatiin (noin 5000) verrattava sotilasjoukon yleisnimi. Yleisenä sotilasterminä taisteluosasto viittaa tietyn tukijoukoin vahvennettuun pataljoonaan, joka pystyy itsenäiseen toimintaan. Termi ei siis viittaa tehtävään, vaan joukon kokoon ja rakenteeseen.

Valmiudessa olevan taisteluosaston tulee pystyä aloittamaan kriisinhallintatehtävät kriisialueella kymmenen päivän kuluessa siitä kun EU:n neuvostossa tehdään päätös kriisinhallintaoperaation perustamisesta. Operaation käynnistämistä koskeva poliittinen päätös voidaan siten tarvittaessa toimeenpanna nopeasti. Taisteluosastojen käytön mahdollisuuden myötä EU voi tarvittaessa reagoida nopeasti eskaloituneisiin kriiseihin tai katastrofeihin.

Yleisen kehyksen taisteluosastojen toiminnalle muodostaa vuonna 2004 hyväksytty EU:n taisteluosastokonsepti. EU:n taisteluosastokonseptin mukaan taisteluosastoa voitaisiin käyttää suhteellisen rajoitettuun ja taisteluosaston koon mukaan mitoitettuun tehtävään, jonka kesto on

rajattu. YK:n tukeminen on keskeinen mahdollinen tehtävä. EU:n taisteluosastoa voidaan käyttää joko erillisenä kriisinhallintajoukkona tai osana laajempaa operaatiota. Konseptin mukaan se soveltuu esimerkiksi etujoukoksi jonkun keskeisen kohteen, kuten lentokentän tai sataman turvaamiseen tai rajatun alueen haltuunottoon tai vakauttamiseen ennen laajemman joukon saapumista. Taisteluosasto voisi myös väliaikaisesti tukea esimerkiksi YK:n kriisinhallintaoperaation toimintaa alueella, jossa tilanne on äkillisesti vaikeutunut tai tukea humanitaaristen kuljetusten perille toimittamisessa.

Toiminta-alueen osalta taisteluosastokonsepti määrittelee ohjeellisena suunnitteluetaisyysenä 6000 kilometriä Brysselistä. Konseptin mukainen operaation enimmäiskesto on korkeintaan neljä kuukautta.

Enimmäiskesto voidaan jatkaa tiettyjen edellytysten täytyessä.

Kunkin taisteluosaston valmiusvuoro kestää konseptin mukaan puoli vuotta ja kerrallaan EU:lla on valmiudessa lähtökohtaisesti kaksi taisteluosastoa. Viime vuosina valmiudessa on kuitenkin ajoittain ollut vain yksi taisteluosasto, koska jäsenmaiden resurssit ovat olleet sidottuja käynnissä oleviin operaatioihin. Vuonna 2015 on valmiudessa vain kaksi taisteluosastoa peräkkäisillä puolivuotisjaksoilla. Pohjoismaisen taisteluosaston jälkeen valmiudessa on Ranskan ja Belgian muodostama taisteluosasto. Ensi vuoden jälkeen EU:n jäsenmaat ja niitä tukevat kolmannet maat ovat eri kokoonpanoissa luvanneet taisteluosastoja valmiusvuoroihin vuoden 2020 loppuun saakka.

Viime kädessä se, missä ja miten taisteluosastoa käytetään, on poliittinen päätös. EU:n taisteluosastoja ei ole toistaiseksi käytetty sellaisenaan kriisinhallintaoperaatioissa tai sitä tukevassa toiminnassa. Niiden merkitys sotilaallisten suorituskykyjen ja yhteistoimintakyvyn kehittämisessä on kuitenkin vakiintunut.

Syitä taisteluosastojen käyttämättömyydelle ja ehdotuksia käytettävyyden parantamiseksi

EU:n taisteluosastoja ei ole toistaiseksi käytetty kriisinhallintaoperaatioissa. Keskeisimmät syyt tälle ovat olleet yhtenäisen poliittisen tahdon riittämättömyys, taakanjakokysymykset ja kysymys valmiusvuorossa olevan taisteluosaston sopivuudesta ajankohtaisen kriisinhallintatehtävän hoitamiseen. Joulukuun 2013 Eurooppa-neuvostossa vahvistettiin EU-jäsenmaiden sitoutuminen EU:n taisteluosastojen uudistusprosessiin, jolla pyritään lisäämään taisteluosastojen käytettävyyttä.

Puhkeavaan kriisiin tai konfliktiin muodostettavan EU:n yksimielisen kannan haasteet korostuvat nopeaa päätöksentekoa vaadittaessa. Yhtenäisen tilannekuvan muodostaminen on osoittautunut hankalaksi. Tilannetta on pyritty helpottamaan muun muassa aktiivisemmalla ja ennakkoivammalla tiedon tuottamisella, tukeutuen jäsenmaiden resurssien ohella myös EU:n delegaatioverkostoon ja tiedustelukykyyhin.

Taisteluosaston käytön toinen merkittävä kynnyskysymys on operaatioihin liittyvät kustannukset ja kysymys taakanjaosta. Mahdollisen operaation kustannukset lankeavat pitkälti taisteluosastoon osallistuville maille, kuten muissakin kriisinhallintaoperaatioissa. EU:n sotilaallisen kriisinhallinnan yhteisrahoituksesta eli ns. Athena-mekanismista maksetaan vain operaation johtamiskustannukset, tukitoimintoja ja osa strategisista kuljetuskustannuksista sekä erillisellä päätöksellä mm. tiedustelutukea ja eräitä kriittisiä tukitoimia.

EU:ssa on keskusteltu joustavuuden lisäämisestä ns. modulaarisuuden avulla. Vaikka jokaisen valmiudessa olevan taisteluosaston tulee periaatteessa kyetä toimimaan kaikissa tehtävissä, käytännössä jokaisella taisteluosastolla on omat vahvuutensa ja heikkoutensa, samoin kuin jokaisella kriisillä omat erityisvaatimuksensa. Modulaarisuuden avulla valmiudessa oleviin taisteluosastoihin voitaisiin siten liittää tarvittavia osia ja erikoiskykyjä halukkaista jäsenmaista sekä edesauttaa tiettyjen toimintojen siirtämistä esim. edelliseltä tai seuraavalta taisteluosastolta.

Myös taisteluosastojen etukäteissuunnittelua kehitetään, samoin kuin tiiviimpää yhteydenpitoa niin yhtä aikaa kuin peräkkäin valmiudessa olevien taisteluosastojen välille sekä taisteluosastojen ja EU-toimijoiden välille. Tätä on pyritty kehittämään muun muassa Pohjoismaiden taisteluosaston toiminnassa.

Osana näitä toimenpiteitä vuonna 2018 kokeillaan ensimmäistä kertaa kahta asiaa. Tuolloin Belgian, Alankomaiden ja Luxemburgin muodostama taisteluosasto on valmiudessa puolen vuoden sijasta kokonaisen vuoden. Tämän lisäksi johtovaltioneuvosto on jaettu osallistuvien maiden kesken siten, että yksi valtio kuitenkin toimii koordinaattorina (secretary nation). Suomen näkemyksen mukaan EU:n toimintakyvyn kannalta on oleellista, että EU:lla on aito valmius käyttää nopean toiminnan kykyä. Suomi on johdonmukaisesti puhunut taisteluosaston käytön puolesta ja osallistunut usein taisteluosastovalmiuteen. Kyse on myös EU:n yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kehittämisestä ja olemassa olevien instrumenttien hyödyntämisestä tähän tarkoitukseen. Suomi on tukenut teknisiä, taisteluosastojen käytettävyyden lisäämiseen tähtäviä uudistuksia. Modulaarisuuden lisääminen on nähty perusteltuna, huomioiden samalla tarve ylläpitää taisteluosaston kykyä toimia kaikissa sille asetetuissa tehtävissä. Suomi on myös suhtautunut myönteisesti yhteisrahoituksen lisäämiseen EU:n sotilaallisessa kriisinhallinnassa.

Pohjoismainen taisteluosasto 2015 ja Suomen osallistuminen

Pohjoismainen taisteluosasto (Nordic Battle Group, NBG) on Ruotsin, Suomen, Norjan, Viron, Latvian, Liettuan ja Irlannin muodostama taisteluosasto. Taisteluosasto täyttää EU:n taisteluosastokonseptin mukaiset vaatimukset ja on valmis toteuttamaan mahdolliset kriisinhallintatehtävät. Taisteluosaston johtovaltiona toimii Ruotsi.

Taisteluosasto muodostuu esikuntaosista, mekanisoidusta pataljoonasta, tiedusteluosastosta, huoltopataljoonasta, esikuntakomppaniasta, lento-osastosta, nopean toiminnan komppaniasta sekä pioneerikomppaniasta ja tutka-, suojelu-, sotilaspoliisi- ja CIMIC -joukkueista. Taisteluosaston kokonaisvahvuus on noin 2500 sotilasta, josta noin 1900 on ruotsalaisia sotilaita. Muiden osallistuvien maiden asettamat joukot ovat kukin vahvuudeltaan noin 50 - 175 sotilasta.

Suomen asettama helikopteriosasto on osa taisteluosaston lento-osastoa. Suomen osasto muodostuu maavoimien helikopteriosastosta ja tarvittavista tukielementeistä sekä taisteluosaston esikuntaan sijoitetuista esikuntaupseereista. Henkilöstön kokonaisvahvuus on 68 sotilasta. Helikopteriosastoon kuuluu neljä NH90-helikopteria ja 55 sotilasta, jonka lisäksi taisteluosaston esikunta-, huolto- ja tukiosiin kuuluu 13 suomalaissotilasta. Henkilöstö on pääosin puolustusvoimien palkattua henkilöstöä. Helikopteriosaston tehtävänä on toteuttaa helikoptereilla tapahtuvat operaation lääkintäevakuointitehtävät (Medical Evacuation, MEDEVAC).

Pohjoismaisen taisteluosaston valmistautuminen valmiusvuoroon on sujunut suunnitellusti. Taisteluosaston merkittävin harjoitus järjestetään loka-marraskuun vaihteessa 2014, joka var-

mistaa taisteluosaston yhteistoimintakyvyn ja valmiuden. Ruotsi järjestää myös poliittisen tason päätöksentekoharjoituksen marraskuussa 2014.

Mahdolliseen käyttöön liittyen Ruotsi johtovaltiona seuraa yhteistyössä taisteluosastoon osallistuvien maiden, Ranskassa sijaitsevan operaatioesikunnan sekä EU:n ja YK:n kanssa tilannetta eri kriisialueilla. Ruotsi johtaa ja edistää säännöllistä yhteydenpitoa taisteluosastoon osallistuvien maiden välillä valmistautumisen ja valmiusvuoron aikana.

Vaikka kriisien kehittymistä eri puolilla seurataan tarkasti, on hyvin vaikea arvioida, miten kriisit kehittyvät ja minkä kriisin hoitamiseen pohjoismainen taisteluosasto soveltuisi alkuvuonna 2015. Alustavissa pohdinnoissa on arvioitu, että pohjoismaisen taisteluosaston mahdollinen käyttö saattaisi tulla kysymykseen erityisesti Afrikan kriiseissä. Myös Lähi-idän alue voisi tulla kysymykseen. Molemmilla alueilla on vakavia kriisejä sekä käynnissä olevia YK- ja EU-kriisinhallintaoperaatioita.

Vuoden 2015 pohjoismainen taisteluosasto on suorituskyvyiltään kattava. Ruotsi on eri yhteyksissä puhunut painokkaasti taisteluosaston halusta ja valmiudesta toimia valmiusvuoron aikana. Suomen lähtökohta on, että pohjoismaiseen taisteluosastoon osallistuvilla mailla on aito valmius sen käyttöön operaatioissa. Tässä vaiheessa on vaikea arvioida, olisiko EU:ssa edellytyksiä tehdä tarvittava päätös käyttöön otosta ajankohtaisessa kriisissä.

Suomen valmistautuminen Pohjoismaisen taisteluosaston valmiusvuoroon

Kansallista toimintamallia valmiusvuoroihin osallistumisen osalta on kehitetty ja kevennetty. Tämän tavoitteena on ollut valmistautumisen ja koulutuksen tehostaminen sekä kustannussäästöt. Ensimmäisenä lähtökohtana on se, että nopean toiminnan valmiusvuoroihin pyritään asettamaan vain joukkorekisterin mukaisia valmiiksi koulutettuja ja varustettuja joukkoja. Toisena lähtökohtana on se, että valmiusvuoroihin asetettavat joukot osallistuisivat vain johtovaltion järjestämiin harjoituksiin ja näitä täydentäviin välttämättömiin kansallisiin harjoituksiin riittävän suorituskyvyn saavuttamiseksi ja todentamiseksi. Henkilöstöä ei oteta koulutus- ja valmiusaikana kriisinhallinnan palvelussuhteeseen, vaan tämä tapahtuisi vasta mahdollisen operaation käynnistytessä.

Suomen valmistautuminen Pohjoismaiseen valmiusvuoroon on sujunut suunnitellusti. Suomi on osallistunut johtovaltion järjestämiin lukuisiin koulutus- ja harjoitustapahtumiin. Tämän lisäksi suomalaisosasto on harjoitellut kotimaassa. Taisteluosaston suorituskykyä ylläpidetään harjoittelemalla myös valmiusjakson aikana.

Suomen aiemmat kokemukset osallistumisesta EU:n taisteluosastoihin

Suomi on osallistunut EU:n taisteluosastoihin aiemmin yhteensä neljä kertaa. Vuosina 2007 ja 2011 Suomi osallistui Saksan ja Alankomaiden johdolla muodostettuihin taisteluosastoihin sekä vuosina 2008 ja 2011 Ruotsin johtamiin pohjoismaisiin taisteluosastoihin.

Suomen kokemukset EU:n taisteluosasto-osallistumisesta ovat olleet myönteisiä. EU:n taisteluosastojen merkitys Suomen kriisinhallintavalmiuksien ja puolustusvoimien suorituskykyjen kehittämisessä on tärkeä. Yleisesti ottaen nopean toiminnan joukkojen (EU:n taisteluosastot, Naton nopean toiminnan joukot, Nato Response Force) samoin kuin kansainvälisen koulutus- ja harjoitustoiminnan merkitys on viime vuosina korostunut asevoimien suorituskykyjen ja yhteistoimintakyvyn kehittämisessä ja ylläpitämisessä. Tämä kehitys vahvistuu edelleen tulevaisuudessa, kun Afganistanin ISAF-operaatio päättyy. Nopean toiminnan joukkoihin osallistuminen on tärkeä osa Suomen puolustuksen kehittämistä. Erityisesti viimeaikaiset kriisit ovat

osoittaneet, että puolustuksen kyky ja valmius reagoida nopeasti kehittyviin ja vaikeasti enustettaviin turvallisuusuhkiin on keskeistä. Suomen osallistuminen nopean toiminnan joukkojen valmiusvuoroihin tukee myös tätä tavoitetta. Vaikka taisteluosastoja ei ole käytetty, valmiusvuoroissa ollutta suomalaishenkilöstöä on käytetty kriisinhallintaoperaatioissa myöhemmin.

Suomi ei ole toiminut taisteluosaston johtovaltiona, mutta kansallisia valmiuksia tähän rooliin tulevaisuudessa selvitetään.

Taisteluosaston käyttöä koskeva päätöksenteko kansallisesti ja EU:ssa

Päätös valmiudessa olevien joukkojen käyttämisestä EU:n operaatioissa on aina kansallinen. Suomessa tehdään päätös suomalaissotilaiden lähettämisestä osana EU:n taisteluosastoa sotilaallisesta kriisinhallinnasta annetun lain mukaisesti.

EU:n taisteluosastojen mahdollista käyttöä koskevat kansalliset päätökset valmistaudutaan tekemään nopeammin kuin päätökset osallistumisesta muihin sotilaallisiin kriisinhallintaoperaatioihin. Tästä johtuen ennen valmiuosaston korkeaan valmiuteen asettamista koskevan ratkaisuehdotuksen tekemistä valtioneuvoston on sotilaallisesta kriisinhallinnasta annetun lain 3 §:n 3 momentin mukaisesti kuultava eduskuntaa antamalla sille asiasta selonteko. Selonteon eduskuntakäsittelyn jälkeen tasavallan presidentti tekee valtioneuvoston ratkaisuehdotuksesta päätöksen sotilasosaston asettamisesta korkeaan valmiuteen. Korkeaan valmiuteen asettaminen koskee ensisijaisesti varautumista nopeutettuun kansalliseen päätöksentekomenettelyyn taisteluosaston mahdollisessa käyttötilanteessa. Tämän lisäksi puolustusvoimat varautuu käynnistämään annetun tehtävän osana Ruotsin johtamaa taisteluosastoa. Tämän johdosta valmiuosastoon kuuluvat sotilaat ovat antaneet vapaaehtoisen palvelusitoumuksen, jonka mukaisesti he ovat korkean valmiuden aikana viiden päivän lähtövalmiudessa osallistumaan mahdolliseen operaatioon.

EU:n neuvoston päätös taisteluosaston käytöstä operaatioissa edellyttää kaikkien jäsenmaiden yksimielisyyttä. Suomen kanta koskien EU-operaation perustamista ja käynnistämistä valmistellaan vakiintuneiden menettelyjen mukaisesti. Lähtökohtana on toiminta YK:n turvallisuusneuvoston valtuutuksella, vaikka YK:n mandaatti ei ole ehdoton edellytys operaation käynnistämiseksi. EU:n neuvoston päätös EU:n taisteluosaston käytöstä tehdään moniportaisesti. Jäsenmaiden edustajista koostuva poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea (PSC) tekee päätöksen siitä, että EU:n toimia pidetään tarpeellisina ja että unioni valmistautuu käyttämään taisteluosastoa. Käytännössä jo ennen tätä vaihetta kuultaisiin valmiusvuorossa olevia maita. Seuraavassa vaiheessa EU:n neuvosto hyväksyy kriisinhallintakonseptin. Kriisinhallintakonseptin hyväksymisen jälkeen EU:n neuvosto päättää operaation käynnistämisestä.

Tasavallan presidentin ja valtioneuvoston ulko- ja turvallisuuspoliittisen ministerivaliokunnan yhteisen kokouksen käsiteltäessä Suomen osallistumista operaatioon valmiuosastolla valtioneuvosto kuulee asiasta sotilaallisesta kriisinhallinnasta annetun lain 3 §:n 3 momentin mukaisesti eduskunnan ulkoasiainvaliokuntaa. Tämän jälkeen tasavallan presidentti tekee lain 2 §:n 1 momentin mukaisesti valtioneuvoston ratkaisuehdotuksesta päätöksen Suomen osallistumisesta operaatioon.

Taloudelliset vaikutukset

Suomen osallistumisen pohjoismaisen taisteluosaston koulutus- ja perustamisvaiheen sekä valmiusajan kustannukset on huomioitu sotilaallisen kriisinhallinnan määrärahoissa vuosien 2013-2014 talousarvioissa ja vuoden 2015 talousarvioehdotuksessa. Nämä perustamisesta,

koulutuksesta ja valmiudesta koituvat kulut - joihin ei siis sisälly mahdollisen operaation kulut - ovat yhteensä 4,66 miljoonaa euroa.

Ulkoasiainministeriön pääluokasta (momentti 24.10.20) katetaan koulutus- ja harjoituskustannukset sekä valmiusajan varallaolokorvaus ja puolustusministeriön pääluokasta (momentti 27.30.20) materiaalin hankintakustannukset sekä palkkaus- ja muut henkilöstökustannukset.

Suomen osaston koulutus- ja perustamisvaiheen kustannuksiin on ulkoasiainministeriön pääluokan sotilaallisen kriisinhallinnan määrärahoissa varattu 0,05 milj. euroa vuodelle 2013 ja 1,792 milj. euroa vuodelle 2014. Puolustusministeriön pääluokan sotilaallisen kriisinhallinnan määrärahoissa on varattu koulutus- ja perustamisvaiheen kustannuksiin 1,3 milj. euroa vuonna 2013 ja 0,3 milj. euroa vuodelle 2014.

Vuoden 2015 valmiusajan kustannuksiin ulkoasiainministeriön pääluokan sotilaallisen kriisinhallinnan määrärahoihin esitetään 1,020 milj. euroa ja puolustusministeriön pääluokan sotilaallisen kriisinhallinnan määrärahoihin 0,2 milj. euroa.

Taisteluosaston käyttöön operaatiossa liittyviin kustannuksiin ei ole varauduttu vuoden 2015 talousarvioesityksessä. Valmisteltaessa kansallista päätöstä taisteluosastojen lähettämisestä operaation tarvittava rahoitus haettaisiin lisätalousarvioteitse. Suuntaa-antava kustannusarvio Suomen osallistumisesta neljän kuukauden taisteluosasto-operaatioon noin 70 sotilaan helikopteriosastolla olisi yhteensä noin 7,5 milj. euroa. Tästä UM:n pääluokan osuus on noin 2,0 milj. euroa ja PLM:n pääluokan osuus olisi noin 5,5 milj. euroa. Kustannukset tarkentuisivat operaatiosuunnittelun myötä.

Mahdollisen operaation käynnistyessä helikopteriosasto siirrettäisiin operaatioalueelle hyödyntäen monikansallista SALIS-ilmakuljetusjärjestelyä, jossa Suomi on mukana. MEDEVAC-kyky on toiminnan kannalta kriittinen suorituskyky. Tämän johdosta EU maksaa pääosan helikopteriyksikön kuljetuskustannuksista operaatioalueelle osana EU:n sotilaallista kriisinhallintaa koskevaa yhteisrahoitusta, joka toteutetaan ns. Athena-rahoitusjärjestelyllä.